

Τέλος πάντων, με χίλια βάσανα, με γνωμοδοτήσεις νομομαθῶν, με αναβολὰς ἐπὶ ἀναβολῶν, με πληροφορίας ἐπὶ πληροφοριῶν, με ἐφέσεις ἐπὶ ἐφέσεων ἐνώπιον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν, ἐπετράπη εἰς τὸν Δῆμον Ἀθηναίων νὰ ἐγείρῃ ἀγωγὴν κατὰ τῆς Ἀνακτορικῆς περιουσίας διὰ καθυστέρησιν χιλιάδων (!) δραχμῶν ὀφειλομένων ἐκ παροχῆς 90 δραμίων ὕδατος πρὸς χρῆσιν τῶν Ἀνακτόρων πρὸς 80 δραχμὰς τὸ δράμι κατ' ἔτος. Σημειώσατε ὅτι ὁ Δῆμος βασανίζεται ἀπὸ τοῦ 1872!

Αὐτὸ θὰ πῇ διανοητικὴ συγκέντρωσις!

Ἡ γνωστὴ ἡθοποιὸς Αἰκατερίνη Βασιλειάδου θὰ παρστήσῃ τὸ ἐσπέρας τῆς αὐρίον εἰς τὰ Ὀλύμπια τὴν Γαλάτειαν τοῦ Βασιλειάδου. Θὰ εἶναι καὶ ἐν εἶδος μουσικῆς ἐσπερίδας, διότι ὁ κ. Καίσαρης θὰ φροντίσῃ νὰ συνοδεύσῃ τὸ ὠραῖον δρᾶμα κατὰ τὰ διαλείμματα με ὠραία μουσικὰ τεμάχια.

Τὸ ἴδρυμα τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς ὁμοιάζει πολὺ πρὸς κυβέρνησιν Κουμουνδούρου. Τὸ πνεῦμα τῆς γηραιᾶς αὐτοῦ πολιτικῆς ἐπιπνέει ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ Καταστήματος. Πρὸ τῶν ἀγίων καὶ τῶν ἐντίμων οἵτινες τὸ διευθύνουν συγχροτοῦντες τὸ λεγόμενον Συμβούλιον καὶ τὴν Δωδεκαμελὴ Ἐπιτροπὴν, καὶ οἵτινες βεβαίως θὰ κατεβόησαν πολλάκις ἐναντίον τῆς κυβερνητικῆς διαφθορᾶς, ἡ ἀκολασία τῶν κυβερνήσεων Κουμουνδούρου δικαιοῦται νὰ τοὺς στείλῃ ὅλους εἰς τὴν Κόλασιν. Διέλυσαν πρὸ ἐνὸς ἔτους τὴν Σχολὴν, λόγῳ ὅτι θὰ οἰκοδομήσωσι νέαν πτέρυγα! Ἐβρίψαν οὕτω τὰ καλογεράκια εἰς τοὺς δρόμους, ἔπαυσαν τοὺς Καθηγητὰς, πολλοὶ τῶν ὁποίων ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν ἐδίδαξαν, ἐπλήρωσαν ὅμως τοὺς μαθητὰς ἵνα φοιτῶσιν εἰς ἄλλα σχολεῖα, ἐνῶ θὰ ὑπεβῆλλον το μαζὺ με τὰ ἔξοδα τῆς κατασκευῆς τῆς νέας πτέρυγος, καὶ εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ ἐνοικίου μιᾶς οἰκίας, ἵνα ἀποφύγῃ τὴν κωμῶδιαν ἢ μᾶλλον τὴν αἰσχροφδίαν διαλύσεως μιᾶς σχολῆς, ἐχούσης μαθητὰς ἐσωτερικοὺς, ἕνεκα λόγων ἀρχιτεκτονικῶν! Εἶχον καὶ ἄλλους λόγους οἱ Δώδεκα αὐτοὶ καὶ οἱ Τρεῖς, Συμβούλιον δηλονότι καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπρόκειτο, ἔλεγον νὰ καταρτίσωσι νέον ὄργανισμὸν τῆς Σχολῆς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο καὶ ἐδικαιολόγουν οὕτω τὴν προσωρινὴν Διάλυσιν. Παρῆλθε τὸ ἔτος, καὶ τίς θὰ τὸ πιστεύσῃ; ὁ ὀργανισμὸς δὲν εἶναι ἀκόμα ἐτοιμος!! Καὶ ὅχι μόνον ὁ ὀργανισμὸς δὲν εἶναι ἐτοιμος, ἀλλὰ καὶ Διευθυντὴς δὲν εὗρεθῇ ἀκόμη, καὶ ἐξακολουθεῖ ἡ διάλυσις, καὶ κυκλοφοροῦν εἰς τοὺς δρόμους οἱ Ῥιζαρίται με ράβδους εἰς τὰς χεῖρας, καὶ διαμαρτύρεται ἡ ἀγία σκιά τοῦ Ἀρσάκη, καὶ πίπτουν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν Συμβούλων αἱ ἀραὶ τοῦ ἱδρυτοῦ καὶ ἀποδεικνύεται ἀκόμα μίαν φορὰν ὅτι ἡ διαφθορὰ δὲν εἶναι ἀποκλειστικὸν προνόμιον τῶν κυβερνήσεων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἀκόμη συστάσεων, εἰς ἃς ἀνατίθενται θεσμοὶ τηλικαύτης κοινωνικῆς σημασίας, ὡς ἡ Ῥιζαρίου Σχολή.

Θὰ ἐπανέλθωμεν καὶ με λεπτομερείας ἀκόμη, ἐὰν δὲν ἴδωμεν τὸ σκάνδαλον σαρονόμενον ἀπὸ τὰς ἀθηναϊκὰς ἀγυῖας ὅπου τὸ ἔχουν καταντήσῃ.

τελευταίας νίκας τῶν Ἀγγλῶν, εἶναι ὠραία ἡ παρωδία τῶν γνωστῶν λόγων τοῦ Ναπολέοντος:

— Στρατιῶται!... Ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν Πυραμίδων αὐτῶν τεσσαράκοντα ἑκατομμύρια σᾶς βλέπουν.

ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον: **Ἄν ἤμην Βασιλεὺς** μᾶς ἐστάλη καὶ ἄλλο ἄρθρον γραμμένον ὑφ' ἐνὸς **Φουστανελλᾶ**, ὑπὸ πνεῦμα ὅπως διάφορον, τὸ ὅποτον θέλωμεν δημοσιεύσει ἐν τῷ φύλλῳ τῆς Κυριακῆς.

Η ΣΤΕΝΟΧΩΡΟΣ ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ἐν τῷ μεθορικῷ.

[Ἴδε καὶ ἄρθρον τῆς γαλλικῆς «Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων» ὅπου κατηγοροῦμεθα ὡς ἔτραξιται.]

ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ—ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ—ΕΥΡΩΠΗ.

Ἡ πρώτη. Θέλω στρατόν! Πολὺν στρατόν! Μὰ πάρα πολὺ στρατόν. Μὰ πάρα πάρα πολὺ στρατόν! Καὶ δὲν ἔχω παρὰ δέκα—ἐνδεκα—δεκατρεῖς χιλιάδας!

Ἡ δευτέρα. Τί; Μόνον δεκατρεῖς χιλιάδας στρατοῦ διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ἀκεραιότητος τῆς πατρίδος, ὅταν ἐγὼ εἶχα ἐξήντα τρεῖς; Προδοσία! Προδοσία! Κλητῆρες! προφθάσατε!

Ἡ τρίτη. Τί, τί; Ἐξοπλίζεσαι; Πακασκευάζεσαι; Συγκεντρώνεις δεκατρεῖς χιλιάδας στρατοῦ; (Συνοφρυωμένη καὶ λαμβάνουσα εἰς χεῖρας μίαν βέργαν:) Ἄ ταραξία! (γένους θυλικοῦ, τὸ ἀντίθετον τοῦ ἀταραξία) Λοιπὸν, θέλεις νὰ ὠφεληθῇς τὴν αἰγυπτιακὴν κρίσιν, ὅταν ἡμεῖς αἱ μεγάλα ὑπεγράψαμεν τὸ περίφημο προτόκολλο τῆς ἀφίλοκερδείας. Γλήγωρα σ' τὸ φάλαγγα!

Ἡ πρώτη. Καλὲ τί λέτε, τί ἐξοπλισμοὶ καὶ κολοκύθια; Ἡμεῖς ἐξοπλιζόμεθα (ἴδε καὶ ἄρθρα ὑπουργικῆς **Στοᾶς** τῆς Τετάρτης) ποῦ νὰ πεθάνῃ κἀνένας στρατηγὸς δὲν ἔχομε στρατόν νὰ τὸν κηδεύσωμεν; Τί θέλετε τώρα; Νὰ τὰ βγάλουμε φόρα; Θέλετε νὰ σᾶς ποῦμε [τὰ ἐντὸς εἰσαγωγικῶν εἶναι ἀπὸ τὴν ὑπουργικὴν **Στοάν**] ὅτι «αἱ πόλεις ἔμειναν ἄνευ φρουρῶν, τὰ δάση ἄνευ χωροφυλάκων, ὅτι ἐγυμνώθησαν αἱ ἐπαρχίαι ὅπως συγκεντρῶσωμεν χιλιάδας τινὰς στρατιωτῶν, ἵνα μὴ καταληφθῶμεν ἐκ δευτέρου ἀνέτοιμοι κτλ.»

Ἡ δευτέρα. Πῶς; πῶς; Ἄ! τώρα καταλαβαίνω. Λοιπὸν οὔτε δεκατρεῖς χιλιάδες δὲν ἔχεις εἰς τὰ σύνορα; Ὡστε εἴμεθα χαμένοι! Ἐντὸς ὀλίγου ὁ Ὀσμὰν πασσᾶς θὰ προγευματίσῃ εἰς τὴν ἀκρόπολιν. Προδοσία! Κλητῆρες! Βασιλεῦ! Γλήγορα νέον ὑπουργεῖον, γιὰτὶ ἔχαθῃκαμε.

Ἡ πρώτη. Ὅχι δὲ καὶ μὲνη, καὶ σὺ, ἔτσι τὰ λέγω εἰς αὐτὴν τὴν ξεκουτιασμένην, δεκατρεῖς χιλιάδες ἔχομε (κρυφὰ εἰς τ' αὐτὴ τῆς ἀντιπολιτεύσεως) καὶ μάλιστα κατὶ παραπάνω.

Ἡ τρίτη. Λοιπὸν με κοροϊδεύεις; Τῆς ἔχεις τῆς δεκατρεῖς;

Ἄν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐδούλευσε παρὰς πολὺς εἰς τὰς

Ἡ πρώτη. Καλὲ τὰ λέγω, γὰρ αὐτὰ τὰ λυσισάφεια, νὰ σωπάσουν ποὺ γαυγίζουσαν τόσο ἄγρια.

Ἡ δευτέρα. Ὡστε κοροϊδεύεις ἐμένα;

Ἡ δευτέρα καὶ ἡ τρίτη. Λέγε ποῖονα κοροϊδεύεις, εἰδεμὴ ἄσχημα τὴν ἔχεις;

[Ἐκατέρα τραβᾷ δυνατὰ πρὸς τὸ μέρος της τὴν κυβερνήσαν, τόσο δυνατὰ, ὥστε ἡ κυβερνήσις ἡ καὶ μὲν σχίζεται εἰς δύο. Καὶ τὸ μὲν ἓνα μέρος της, ὁ Καλλιγῆς, πειράται δι' εὐφρολογιῶν καὶ θωπειῶν νὰ καθουχάσῃ τὴν Εὐρώπην, καὶ τὸ κατορθώνει, οἱ δὲ Τρικούρης, Ροῦφος, Λομβάρδος καὶ Ράλλης, ἔχοντες μαζὺ τῶν καὶ μετρημένων κλητῆρας, δίδουν εἰς τὴν Ἀρτιπολίτευσιν διὰ ῥοπάλων παρὰ μίαν τεσσαράκοντα. Ἡ Ἀρτιπολίτευσις κλαμένη πηγαίνει νὰ ἀπαντήσῃ διὰ τοῦ «Ἐθνικοῦ Πρεσβυματος»].

Κουρκουρέλης.

ΩΡΑΙΑ ΕΜΠΝΕΥΣΙΣ

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΟΣ.

Κωμικώτατον καὶ πρωτοφανὲς γεγονός θὰ ἐσημεῖον τὰ χρονικά τῆς συνταγματικῆς ἱστορίας μας, ἐὰν μὴ ἐπνίγετο δυστυχὲς ἐν τῇ γενέσει του ὑπὸ ἀσπλάγχων ἀνθρωποπνικτῶν. Ἐνὸς ἀνωτέρου τῆς Χωροφυλακῆς ἀξιωματικοῦ, ἐκ τῶν ἀγαθωτέρων, ὡς μᾶς διεβεβαίωσαν, δὲν τοῦ ἤρξεν ἡ πολιτικὴ τοῦ **Μὴ Χάνεσαι**. Εἶχεν ὁ ἄνθρωπος ἄλλας ιδέας περὶ πολιτευμάτων, πολιτικῆς, ὕψους, συντάξεως καὶ αἰσθητικῆς. Τοῦ κατέβη λοιπὸν ἡ θεία ἐμπνευσις νὰ διατάξῃ δύο Ἐνωμοτάρχας ἐπὶ τῆς καταδιώξεως νὰ συλλάβωσι τὸν Συντάκτην τοῦ **Μὴ Χάνεσαι**, νὰ τὸν προσαγάγωσιν ἐνώπιόν του καὶ ὡς ἄλλος Διευθυντῆς τοῦ τουρκικοῦ Γραφείου τοῦ Τύπου, νὰ τὸν ἐρωτήσῃ, διατὶ γράφει ἔτσι καὶ δὲν γράφει ἄλλῳ, διατὶ εἶναι φιλοσοφικός καὶ δὲν εἶναι ἀντιβασιλικός, διατὶ βάζει μυθιστορήματα καὶ δὲν βάζει παραμῦθια, διατὶ δὲν ἔχει ἐπιφυλλίδα, διατὶ ἡ μελάνη του εἶναι μαύρη καὶ δὲν εἶναι ἄσπρη, πῶς ὁ χάρτης ἐφ' οὗ τυποῦται εἶναι λευκός καὶ δὲν ἔχει χρῶμα κανέλλας, τί θὰ πῇ: **Μὴ Χάνεσαι**, τί θὰ πῇ ἐφημερὶς πολιτικοσατυρικῆ, διατὶ δὲν λέγεται πολιτικοσατυρικὴ ἐφημερὶς, ἡ τουλάχιστον σατυροκοπολιτικὴ ἐφημερὶς, εἰς ποίαν γλῶσσαν γράφεται, διατὶ γράφεται ἀρβανίτικα καὶ δὲν γράφεται ῥωμαϊκά. Εἰς ὅλα αὐτὰ θὰ ἠνάγκαζε τὸν Συντάκτην τοῦ **Μὴ Χάνεσαι** νὰ δώσῃ ῥητὰς ἀπαντήσεις, τὰς ὁποίας θὰ διεβίβαζε δὲν ξένομεν ποῦ, καὶ κατόπιν θὰ συνελάμβανεν ἄλλον δημοσιογράφον, καὶ θὰ τοῦ ἔκαμνε ἄλλας ἐρωτήσεις, ἕως ὅτου νὰ λάβῃ νέον ὑπουργημα, καὶ νὰ διορισθῇ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τοῦ τύπου, μεταβάλλων οὕτω τὸ εἶδος τοῦ πολιτεύματος, γινόμενος ἀρχηγός Μεταπολιτεύσεως, προβιβαζόμενος, καὶ τίς οἶδε ποῖον ἄλλον ἀνοίγων εἰς τὸ **Μάπικὸ** τοῦ ὄνομα.

Αὐτὰ εἶναι σκέψεις· ἐπανερχόμεθα εἰς τὴν ἱστορίαν.

Οἱ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως ἐνωμοτάρχαι, πρώτην φορὰν ἐπὶ ζωῆς τῶν λαμβάνοντες τοιαύτην διαταγὴν, ἐνόμισαν κατάλληλον πρὶν ἢ τὴν ἐκτελέσουν, νὰ τὴν διαβιβάσουν εἰς τὸν προϊστάμενόν τους ἀξιωματικόν, παρ' οὗ τὴν ἔλα-

βον, καὶ τὴν ἀνακοινοῦσιν εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς Μοιραρχίας κ. Σπυρομήλιον.

Ὁ νεαρὸς Διοικητὴς θὰ ἐξεκαρδίζετο σ' τὰ γέλοια ἂν ἦτο μόνος, ἀλλ' ἀπέναντι ὑπαξιωματικῶν καὶ βλέπων ὅτι ἡ κωμωδία ἠδύνατο νὰ λάβῃ σοβαρὸν χαρακτῆρα, προσκαλεῖ τὸν ἀγαθὸν ἀξιωματικόν καὶ ἀπὸ τῶν ὀνείρων εἰς ἃ ἐπλανήθη τὸν μεταβιβάζει δι' αὐστηροῦ ἐλέγχου εἰς τὴν πραγματικότητα, ὑπομινύσκων αὐτῷ ὅτι εἶναι ἀξιωματικὸς χωροφυλακῆς, καὶ ὅχι Εἰσαγγελεὺς, συνάμα δὲ συντάσσει ἐκθεσιν, ἀναφέρων τὸ γεγονός εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ὅστις δι' ἀτυχίαν τοῦ ἀγαθοῦ ἀξιωματικοῦ, ἔτυχεν νὰ εἶναι ὁ εὐλαθέστερος φύλαξ τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν, τὸν τιμωρεῖ αὐθωρεῖ, ἀπέναντι τοῦ κινδύνου τοιαύτης μωρᾶς ἀντισυνταγματικότητος ἐντὸς αὐτῆς τῆς πρωτεύουσας, μὲ φυλάκισιν ἐνὸς μηνός.

Καὶ διαλύονται τὰ ὄνειρα τοῦ ἀγαθοῦ τῆς χωροφυλακῆς ἀξιωματικοῦ καὶ μαζὺ μ' αὐτὰ τὰ ἰδικά μας μεθυστέρα ὄνειρα, διότι φανταζόμεθα τί γλέντι θὰ κάναμε καὶ τί διάλογος θὰ ἦτο ἐκεῖνος ὁ μεταξὺ τοῦ αὐτοχειροτόνητου Διευθυντοῦ ἀνυπάρχτου Λογοκρισίας καὶ ἡμῶν.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐδὲν ἄλλο ἔχομεν νὰ εἰπῶμεν ἢ νὰ συμβουλευσώμεν τὸν ἐν λόγῳ ἀξιωματικόν ἀφοῦ ἔχει τόσην πλημύραν ἰδεῶν περὶ τύπου καὶ τόσην μανίαν νὰ τὸν κυβερνᾷ, νὰ συστήσῃ ἐαυτὸν εἰς τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Ρωσσίας, διότι πιστεύομεν ὅτι τὰ ἑλληνικὰ ἀνάκτορα, καὶ ἂν ὅχι οἱ αὐλικοί, ἀλλὰ ὁ ἴδιος Βασιλεὺς, δὲν ἐφραντάσθῃ ἀκόμη τὴν ἀνάγκην τοιοῦτου Συμβούλου καὶ τοιούτων ὑπηρεσιῶν!!

Καλεβάν.

ΣΥΡΑ.

Ἐνόμιζον μὲ τοὺς πάντας, ὅτι ἡ Χίος ἀνήκει τῇ Τουρκίᾳ.

Λάθος! Λάθος, ὅπερ ὁ Δήμιτσας δέον νὰ διορθώσωσιν ἐν τῇ Γεωγραφίᾳ των.

Ἡ Χίος ἀνήκει τῇ Ἑλλάδι, ἢ μᾶλλον τῇ Ἑλληνικῇ Ἀτμοπλοίᾳ, ἥτις ἐκόμισεν ταύτην προχθὲς ἐξ Ἀγγλίας.

Εἶναι ὠραιοὶ καὶ λουσέζα, ὡς Χίος, 1400 τόννων χωρητικότητος.

Εἶναι τὸ ὠραιότερον ἀτμόπλοον καὶ ταχύτερον τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας.

Καλορροϊζικὸν καὶ νὰ τὰ χιλιάσῃ.

Ἐτελείωσαν τὰ βόσκανα... ὅχι τοῦ Βασιλάκη, ἀλλὰ τῶν Ἀλεξανδρινῶν. Πληρώσαντες τὸν κανόνα των, ἤτοι τὴν τεσσαρακονταετὴ διαμονὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅποια ἐφάνη αὐταῖς ἢ ἐν Σύρῳ τρίμηνος διαμονή, ἀπέρχονται εἰς χώρας Ἀραβίᾳ καὶ Φαραῶ.

Καὶ μένομεν μόνον, ὡς κοῦκοι.

Μένομεν κυνηγοῦντες, οὐχὶ πλέον εἰς τὴν λιμνοθάλασσαν Πλατεῖάν μας, ἀλλ' εἰς τὰ φαλακρά τοῦ βράχου μας ὄρη.

Κυνηγοῦμεν ὄρτυγας καὶ ἀκρίδας, διότι δὲν παράγει ἡ νῆσος μας μέλι ἄγριον.